

TROSGRUNDLAG

Bibelen

Bibelen er skrevet af almindelige mennesker, som modtog et budskab fra Gud. Derfor er dens indhold ikke menneskers tanker, men Guds ufejlbarlige ord. Vi vil her fremhæve nogle af de centrale ting i Bibelens budskab:

Frelse

Mennesket er skabt til at leve med Gud. Da mennesket med dets frie vilje imidlertid valgte at gøre oprør mod Gud, kom synden ind i verden. Synden/oprøret resulterede i, at mennesket mistede kontakten med Gud, og siden har ondskab, ufred og død rådet i verden. Bibelen lærer klart, at alle mennesker har syndet og behøver Guds frelse. Kun Jesus Kristus, Guds søn, kan redde mennesket ud af dets fortabte tilstand. Da Gud sendte Ham til vor verden som et menneske, levede Han som den eneste nogensinde et liv uden synd. Dog døde Han på et kors for at bære og borttage hele verdens synd.

Tilbudet om genoprettelse af det oprindelige forhold mellem Gud og mennesker, må modtages af os som enkeltpersoner. Fra Guds side er alt parat til at dette kan ske. Han elsker alle og længes efter fællesskab med enhver.

Når vi som mennesker vender os til Gud, idet vi erkender vort behov for at slippe af med synden og tror på at Jesus døde for vor skyld, vil Gud tilgive os al synd. Et helt nyt liv fyldt med glæde og fred vil da begynde – et liv som ikke ophører med døden. Bibelen lærer, at alle som tager imod Guds frelse skal leve evigt med Ham i Himmelen.

Dåb

Dåb og tro på Jesus Kristus hører uløseligt sammen. Jesus bød sine disciple, at de skulle døbe alle, som kom til tro, når de hørte budskabet om Guds frelse. Man må altså først have en personlig tro på Kristus, før man kan lade sig døbe. Derfor praktiserer vi den såkaldte "troendes dåb" i vore menigheder.

Dåben er en betydningsfuld handling for den troende. Man bekender for alle mennesker, at man nu tror på Jesus som sin personlige frelser. Samtidig markerer dåben afslutningen på det liv, man levede, før man blev frelst og begyndelsen på et nyt. Man siger farvel til livet i synd og forpligter sig til at leve et nyt liv for Jesus Kristus. Der er altså tale om en dåb til Kristus. En af Bibelens forfattere, Paulus, udtrykker dette således: "Det er ikke længere mig, der lever men Kristus lever i mig". I Bibelen kaldes dåben derfor en begravelse. Heraf følger at dåben må ske ved fuldstændig neddykkelse, sådan som også de første kristne gjorde det.

Når man døbes til Kristus, døbes man også til hans menighed, som i Bibelen kaldes Jesu legeme. Ved dåben bliver man tilsluttet den lokale menighed, ligesom de første kristne blev det.

Helligånden

I Bibelen omtales tre guddommelige personer: Gud, hans søn Jesus Kristus og Helligånden. Disse er tre selvstændige personligheder, men alligevel eet. Derfor kalder man dem også treenigheden.

Da disciplene levede sammen med Jesus i Israel, var de vant til at gå til ham, når der opstod situationer, de ikke selv kunne klare. Derfor var disciplene fulde af frygt og usikkerhed, da Jesus var taget tilbage til Gud i Himmelen. Hvem skulle nu vejlede, opmuntre, styrke og hjælpe dem til at leve som kristne? Men som Jesus havde forudsagt inden sin himmelfart, ville han ikke efterlade dem hjælpeløse, men sende Helligånden som en hjælper til alle de troende. Dette skete på Pinsedag i Jerusalem.

Disciplene oplevede, at Helligånden blev en del af dem selv, at Han tog bolig i dem, og faktisk overtog den funktion, som Jesus havde haft overfor disciplene, da han levede her på jorden.

Disciplene blev ikke alene fyldt med ny kraft og nyt mod, men de fik også et nyt sprog. De begyndte at "tale i andre tungemål" (Apostlenes gerninger kapitel 2). Bibelen lærer, at vi med dette sprog taler hemmeligheder med Gud (se Det nye Testamente, Paulus' 1. brev til korinterne kapitel 14 vers 2). Vi beder og samtaler med

Gud uden at forstå betydningen af det nye sprog (også kaldet tungetale). Tungetalen er en fantastisk hjælp for den troende i hans liv med Gud.

Efter Pinsedagen var disciplene helt andre mennesker, fulde af frimodighed og tro på fremtiden og mange mennesker blev frelste pga. deres arbejde.

Også i dag ønsker Helligånden at tage bolig i alle troende. Også i dag har de kristne behov for denne hjælper til at tjene Gud.

Nadver

Nadveren er en vigtig del af menighedslivet. Igennem denne handling opfylder vi Jesu ord, om at mindes, hvad han gjorde for os ved sin død. Nadvermåltidet består af brød og vin, som repræsenterer Jesu legeme og blod. Brødet brydes i mange stykker og deles rundt. Herefter deles vinen rundt i små glas. Dette viser, at som der er ét brød, er vi ét legeme, selv om vi er mange; for alle har vi del i det ene brød. Vinen minder os om, at vi er blevet rensset for vore synder.

Man skal ikke være medlem af menigheden, for at kunne deltage i Nadveren. Nadveren er et ihukommelses måltid for kristne.

Menigheden

Menigheden (kirken) er ikke noget mennesker har fundet på. I Bibelen finder vi den beskrevet mange steder både hvad angår dens betydning, opbygning og funktion.

Det danske ord "menighed" kommer af det græske "ekkalein" som betyder: at kalde ud. Menigheden består med andre ord af mennesker, som Gud har kaldet ud af en ond verden for at være i et nyt fællesskab, hvor Guds kærlighed og fred skal råde.

Menigheden beskrives i Bibelen som et legeme, hvor Jesus er hovedet. Alle de enkelte lemmer på legemet er først og fremmest afhængig af hovedet og dernæst af hinanden. Ingen kan undværes på legemet og alle må være med til at sørge for, at det enkelte lem har det godt.

Menigheden består ikke af en gruppe supermennesker, men af vidt forskellige typer med vidt forskellige social baggrund. Men de har frelsen til fælles. Faktisk er menigheden et mirakel. Kun her har det virkelig kunnet lade sig gøre at forene alle slags mennesker i et sandt fællesskab, der rækker ud over egoismens snævre grænser.

Menigheden har på en speciel måde Guds bevågenhed. I Bibelen har han selv lovet at være til stede hver gang menigheden samles – ikke synligt, men på samme måde som vi mærker vinden uden at se den.

Menighedens opgave er at repræsentere Jesus her på jorden. Den skal pege hen på ham som livets mening, idet den gør de samme gode gerninger, som Jesus selv gjorde her på jorden.

Helbredelse

Som Jesus helbredte mennesker, mens han vandrede på jorden, gør han det i dag. Bibelen siger, at Jesus er den samme i dag, som han var dengang. Der er mange mennesker, som kan bevidne, at det er sandt at Jesus helbreder i dag, simpelthen fordi de har oplevet det selv på deres eget legeme. Bibelen siger bl.a. at helbredelse sker ved bøn og håndspåbyggelse, derfor praktiseres dette ofte i menigheden. Og når vi handler på det, som Bibelen siger, griber Gud ind i situationen – også med helbredelse.

Ingen mennesker kan tage æren for dette. Der er mennesker, som Gud bruger på en speciel måde til at formidle sin helbredelse til mennesker, men det er ikke forbeholdt en speciel gruppe eller type af mennesker. Enhver troende kan bede Gud om helbredelse og forvente svar. Det er nemlig ikke menneskers evner, der helbreder, men Gud. Derfor skal han også have æren.

Jesu genkomst

Mange opfatter måske Jesu liv som en kort epoke i verdenshistorien. Men Bibelen fortæller os, at han i sin egenskab af at være Guds søn er fra evighed til evighed. Han var til før verdens skabelse – og da han for til Himmelen forsvandt han ikke bare “ud i den blå luft”. I dag er han i Himmelen hos Gud.

Før Jesus forlod jorden sagde han til sine disciple, at han ville komme igen og at de indtil da skulle sprede budskabet om ham i hele verden. Bibelen fortæller os ikke præcist, hvornår Jesus kommer igen. Men der er nedskrevet visse begivenheder, som vil ske før hans komme. Bl.a. at Israel skal samles som nation, hvilket skete i 1948. I de såkaldte “sidste tider” vil katastrofer som krig, hungersnød og jordskælv tage til – den politiske forvirring vil vokse og kærligheden blive kold hos de fleste. I den kaotiske situation griber Jesus ind i verdensbegivenhederne. Han vil komme igen for at hente alle de troende til Himmelen, hvor de skal leve evigt i Guds nærhed.

Dog taler Bibelen også om et evigt liv for dem, der ikke vil tro. Vælger man i sit liv her på jorden at leve uden for fællesskabet med Gud, kommer man heller ikke til at leve hos ham i evigheden. Bibelen kalder dette for fortabelse.